

[Hassing-Jørgensen.]

Alle de tidligere gældende indirekte Skatter og Afgifter opretholdes i fuldt Omfang. Den i Begyndelsen af Oktober gennemførte direkte Skattelov opretholdes ligeledes, og for nylig har den højtærede Finansminister sat hele sin Autoritet ind paa at gennemtvinge Forlængelsen af den i social og erhvervs-mæssig Henseende lige skadelige Import- og Omsætningsafgift. Man maa da spørge: Hvad kan det være for Hensyn, der er taget til den nu nedsatte Skatteevne, og hvilke Lempelser er det, det ærede Medlem har tænkt paa?

Det havde der kunnet være Tale om, hvis man havde fulgt min Henstilling om at lade Import- og Omsætningsafgiften falde under Hensyn til den paa Driftsregnskabet tilstedeværende Reserve paa 45 Mill. Kr. Denne Afgift er uforholdsmæssig til Dækning af Underskuddet paa indeværende Aars Driftsregnskab, og der var Tid nok til i Vinterens Løb at tage Bestemmelse om, hvorvidt yderligere Indtægter er fornødne til Dækning af Underskud paa det kommende Driftsregnskab.

Den højtærede Finansminister kunde, som man vil erindre, ikke tilfræde min Argumentation og udtalte endogsaa, at han aldrig havde haft Tillid til mit økonomiske Instinkt. Jeg maa heroverfor tillade mig at sige, at fra sin tidligere Virksomhed kan den højtærede Finansminister ikke være ukendt med den Indflydelse, jeg i Tidens Løb har haft Lejlighed til at udøve paa Københavns Kommunes Finansvæsen med de Raad, jeg paa Opfordring har givet Kommunalbestyrelsen, først ved Gennemførelse af en Regnskabsreform, som rationelt skelner mellem Drift og Formue, senere ved Gennemførelse af Regler for fornøden Kapitalopsamling. Efter at man i en Aarrække havde haft disse Konsolideringsregler, kom der en Periode, hvor det ikke var muligt at fortsætte dermed uden at overanstrengte Borgernes Skatteevne. Man nøjedes da med de normale Afskrivninger og afstod i stor Udstrækning fra de ekstraordinære Henlæggelser.

At en saadan opportunistisk Politik kunde blive nødvendig, har ikke overrasket mig. Jeg har altid været klar over, at der kunde komme Perioder, hvor Hensynet til Erhvervslivet og til Skatteevnen maatte gaa forud for Konsolideringen, og en saadan Periode mener jeg, Staten er inde i nu. En Fortsættelse af Finansernes Konsolidering i samme Tempo kan efter min Mening kun ske ved en Overanstrengelse af Borger-

nes Skatteevne til stor Skade for Erhvervslivet. Vi havde naaet Grænsen. Den Uvilje, som jeg gjorde mig til Talsmand for over for Omsætningsafgiften, havde Genklang i vide Kredse, ogsaa her i Salen, og Lovens Gennemførelse beroede udelukkende paa, at den højtærede Minister satte hele sin Autoritet ind derpaa.

Jeg maa nu tillade mig at kommentere et af det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch anvendt Udtryk, nemlig dette om den tidligere udviste Tilbageholdenhed over for Laan.

Den Kapitalopsamling, som finder Sted paa Formuekontoen med Tillæg af de Afskrivninger, der dækkes paa Driftsregnskabet, tjener, saa langt de rækker, til Dækning af Statens Kapitalinvestering i Jernbaner, Bygninger, forskellige Anlæg, Materiel, Udlaan o. s. v. Naar de ikke slaar til, maa Resten laanes. Har man da afholdt sig fra Laan? Selvfølgelig ikke. I den Periode paa 10 Aar, hvori Statens Formue er steget med 178 Mill. Kr., er Statens Gæld steget med 264 Mill. Kr., hvoraf største Parten, 207 Mill. Kr., er tilvejebragt ved Udstedelse af meget kortfristede Skattekammerbeviser og ved Overtræk i Nationalbanken. Jeg har, som bekendt, gentagne Gange her i Salen anbefalet ogsaa at optage nye faste Statslaan, men ikke for dermed at dække Driftsunderskud, kun til Erstatning for den løse Gæld.

Den højtærede Finansminister søgte at imødegaa min Kritik af Omsætningsafgiften ved at sige, at jeg ved den første Vedtagelse havde sagt, at man var ved at bryde sammen, og nu, at man svømmede i Penge. Bortset fra, at jeg ikke har brugt disse Udtryk, maa jeg fremhæve, at selv om man har god Balance og Overskud paa Driftsregnskabet, er der ikke noget i Vejen for, at man kan komme i stor Pengeforlegenhed, hvis man ikke sørger for at konsolidere sin Gæld. Gæld er Gæld, og den løse Gæld er langt den farligste. Det er altsaa ikke over for selve Gældsstiftelsen, at den højtærede Finansminister har udvist Tilbageholdenhed. Det er kun over for dens Konsolidering, og da vi nu gentagne Gange har talt om disse Problemer, maa jeg sige, at det vilde interessere mig engang at faa at vide, hvorfor den højtærede Finansminister saa ubetinget synes at foretrække Gæld paa Anfordring fremfor faste Laan, der amortiseres over en lang Aarrække.

Blandt de Problemer, der er fremdraget ved Finanslovbehandlingen, indtager Løn- og Prisstigningsproblemerne en fremtræ-